

MAGYAR NÉP

KÉPES HETILAP

Előfizetési árak:

Egész évre	-----	130 L.
Fél évre	-----	70 L.
Negyed évre	-----	40 L.
Egyes szám ára	-----	3 L.

Főszerkesztő:

GYALLAY DOMOKOS

Szerkesztő:

PETRES KÁLMÁN

Egész éves előfizető, naptárunkat ingyen megkapja.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Strada Baron L. Pop (volt Brassai-utca)
5. szám

A győzedelmes szeretet.

Harminc évig élt visszavonulva, csendes munkában a názáreti ács szerény házában. Három évig járt-kelt az emberek között. Tanított, gyógyított, bűnösöket vigasztalt és halottak támasztott.

Előbb csak kíváncsi érdeklődéssel néztek reá, azután aggodalmakatébresztett folyton növekvő befolyása, végül a tizenkettőről hetvenkettőre szaporodott tanítványokmár ezreket tömörítettek köréje.

Most már remélték, vártak tőle az emberek valamit. Valami nagy sikert, hódítást, győzelmet, melynek gyümölcsében aztán osztozhatnak.

A farizeusok és irástudók, a régi rendnek, a megkövült hagyományoknak, a merev jogi formáknak emberei szerették volna felvonulni a római államhatalom ellen, mellyel ők maguk nem mertek ujjat húzni. Próbára tették, de megszégyenülve kudarcot valottak. Világosan megmondta nekik, hogy adják meg a császárnak, ami a császáré. Hiába hangoztatta azután, hogy nem jött a mózesi törvényt

eltörülni, hanem betölteni. A régi rendszer fanatikus hívei elkeseredett elfogultsággal szembehelyezkedtek vele.

Mások kincseket és gazdagságot vártak csudatevő hatalmától s ezért csatlakoztak táborához. De a pénz-

tottak. De mire megszólalt reggel a kakas, lelohadt a hiu szenvedély tüze s mikor hátrafordult a megkínzott Mester, a nagyhangú, erős-ködő Péter kiment és keservesen sirt.

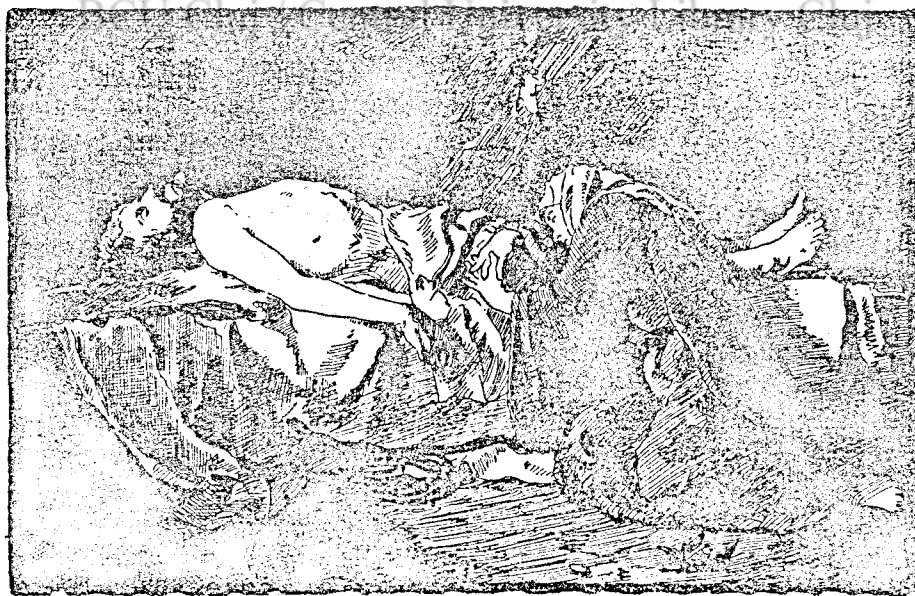
Ott maradt egyedül, magára hagyatva hóhérai között.

S ezek végeztek vele.

S azután nagy követ hengerítették a sírjára és katonákkal őriztették, nehogy beválthassa jövődölését és feltámadjon.

A harmadnapon pedig füszerekkel és drága kenetekkel jámbor asszonyok indultak ki a sírhoz. Ott volt közöttük a tisztaszívű

Mária, a szorgos Márta s a bűnbánó Magdolna. Ugy tudták, hogy már mindennek vége. Nem vártak többé semmit tőle. Sem hatalmat, sem gazdagságot, sem hódítást. Csak a szívük önzetlen szeretete vitte őket. Mégegyszer megsimogatni, könnyel-csókkal öntözni az agyongyötört drága testet. Balsamot önteni a szent sebekbe, illatos kenettel megóvni az enyészettől.

sóvár Judásnak irigy szemekkel kellett néznie a kiöntött drága kenetet, melyet sok pénzért el lehetett volna adni. A kapzsi szenvedély hamarosan kiábrándult belőle.

Ott voltak még mellette a saját erejükben bizó, szenvedélyes lelkűk. Péter öntelten biztosította, hogy ha mindenki elhagyja is, ő nem fogja megtagadni. Kardokat készítettek, kardot csörtettek s a főpap szolgálja ellen kardot rán-

S a sirt üresen találták s mikor hátrafordultak, ott állott előttük élő valóságban, tulvilági ereje teljében az imádott Mester s szelid szeretettel mondta: Békesség nektek! Én vagyok, ne féljete!

Akit elveszítettek a hatalomvágyó farizeusok, akit elárult a kincsvágyó Judás és megtagadott a szenvedélyesen fogadkozó Péter, azt megtalálta az igazi, önzetlen szeretet!

S mikor a feltámadt Mester ismét összetalálkozik tanítványival s ki akarja közülök választani a vezetőt, nem azt kérdi tőlük, hogy melyikük fogja helyreállítani a farizeusok régi, merev zsidó királyságát, melyik fog több pénzt és kincset összegyűjteni ügyes sikeréhez, vagy melyik tud több kardot csatasorba állítani érte, hanem szeliden, szemrehányó szeretettel kérdi: Péter, szeretsz-e jobban ezeknél?

S csak mikor Péter könnyelt szemekkel, leborulva harmadszor is biztosítja szeretetéről, csak akkor bizza meg őt juhái és bárányai legeltetésével.

A világmegváltó szeretet győzedelmes husvéti ünnepén ezzel a tuláradó, önzetlen, önfeláldozó szeretettel teljék meg a lelke mindazoknak, kik embertársaik vezetésére szólítottak, mert csak ez a szeretet teszi őket alkalmassá feladatuk betöltésére.

Az a szeretet, melyet nem állít meg féluton a kicsinyes aggodalom, hogy vajjon ki fogja elhengeríteni a nagy követ.

Az a szeretet, melyet nem kápráztat el a kapzsi birvagy, melyet nem fagyasztanak meg merev formások és nem ragad elhamarkodott, fegyelmezetlen tettek a szenvedély.

Az a szeretet, mely tettekben árad ki s ha egyebet nem tehet, balzsamoz, illatosít, sebeket csókol.

Ez a szeretet adja meg az ihletet és hivatottságot a vezetésre s a lendületet és erőt a győzelemre!

Gyárfás Elemér.

Husvéti cikk.

Irta SÜLYOK ISTVÁN.

Hetvenedszer ünnepeljük meg ezidén a feltámadás örök ünnepét azóta, hogy Deák Ferenc 1856. április 16-án a Pesti Napló husvétvasárnapján számában történeti jelentőségű „husvéti cikkét” megírta. Csodálatos játéka a számoknak: a szűkebb Magyarhon s a történelmi Erdély hajdani közjogi keretei között élő magyar nép akkor is épen úgy *nyolcadik keserű esztendejét* élte a jogtalanságnak és alkotmányonkiüliségnek, mint ma a Románia legszebb ékességévé lett Erdély kétmillió magyarosága. S épen úgy mint akkor, most is változó idők új szelőlői fujnak, felkavarják az elmúlt évek porát s bizonytalanná teszik az alakuló környezet meglátását.

A Bach korszak csődje után, a Schmerling kormányzat sorvadása közben, érezve a kedvező fordulatot az idők fordulásának meggyében, ebben a nagy nevezetességű husvéti cikkben tette meg az első, bátor és határozott lépést a kibontakozás felé Deák Ferenc nemzetépítő bölcsessége, miután nyolc hosszú, szenvedésekkel teli esztendőn keresztül a hallgatás, a meg nem alkuvó szívós türelem és jogfenntartás utját járta. Deák Ferenc világos okfejtése onnan indult ki, hogy a magyar kérdés feltételei akkor lesznek meg, ha „mind a birodalom biztossága teljesen eléretik, mind a magyar alkotmány alaptörvényei a lehetőségig fentartatnak, mind a lajtántuli országok alkotmányos szabadsága teljesen kifejtetik és biztosítottatik.” Ennek a nagy műnek érdekében pedig méltóságteljes komolysággal jelentette ki, hogy „készek leszünk mindenkor törvényszabta uton saját törvényeinket” ezzel a céllal összhangba hozni.

Deák Ferenc bölcsessége be is fejezte a nagy művet, melynek első építő tégláját ezzel a hetvenegyesztendő irással rakta le. A kiegyezés ötvenegyesztendőn keresztül szilárd alapnak bizonyult,

melyen az annyi vihartól megrett, annyiszor elgáncsolt magyar állami élet és nemzeti műveltség addig soha el nem ért tökéletességre fejlődött. Világerőként való összecsapása, világhatalomságok összeomlása tudta rombadönteni ezt az épületet, melynek romjai között a mi új életünk ezelőtt nyolc esztendővel elindult s a mai újabb, nevezetes és szelődöntő husvéti dátumhoz elérkezett.

Az elmúlt nyolc esztendőben lepergett előttünk új állami életünk politikai színváltozásai valamennyi felvonása. Láttuk az erdélyi románok önálló sáfárságát, végignéztük a parasztpárttal közös országlásukat, megfigyeltük Avarescu tábornok háborús népszerűségének gyors elcsúszását s a liberálisok négy esztendő uralma alatt megjárta kisebbségi önvédelem miniszteriskoláját.

A rosszban, a jogtalan elbármításban új, meglepetés már nem érhet. Ismerjük már valamely pártnak módszereit s valamely államférfiunak egyenként is igyekezteit, ezeknek még szokásos jelezési módjait is.

Tudunk mindent, keserve végig tapasztaltunk mindent mégis, soha nagyobb szükségünk mint ma, nem volt, elméinket megvilágító, utunkat megmutató husvéti cikkekre, mely egyszerűségű és bölcsességével mindenki lelkes színiültig megtöltse, épügy, mely egykoru nagy elődje, hetvenegyesztendő esztendővel ezelőtt

A feltételek, melyeket ennek új husvéti cikknek is állítania semmit sem változtak, mint a gyan semmivel sem csökkent nemzetünk élniakarása sem, akárme nyire is megváltoztak az idők el is tolódtak a közélet keretei

Ma is készségesen állunk rendelkezésünkre, ami közös új országunk tónságát szolgálja. Akarjuk, hogy velünk való együttélésre rendelkezések és tartományok szabadságmenkéivel együtt kifejlődhessen

nek. De ugyanakkor követeljük azt is, hogy a más népi állami kötelékébe rendelt nemzetünk életének mai alkotmánya, a kisebbségek jogairól szóló nemzetközi egyezmény pontozatai fenntartásának és megtartásának.

Ezeket a feltételeket, ime, mi is felállíthatjuk, nemzetünk bölcsének utmutatásait mi kései, ezerszeresen méltatlan unokák is követelhetjük és követnünk is kell, akármit is hoz a holnap.

Akármilyen párt veszi is holnap kezébe a kormányrudat s ezzel a mi sokat szertvedett s nem kevesebbet csalódott erdélyi magyar népünk sorsának intézését is, a legbiztosabb vezetőnk mindig Deák Ferenc bölcsessége lesz, mely tudott becsületes s hasznos megegyezéseket kötni, de sohasem tudott s nem akart semmiről sem lemondani, aminek jogát törvény és igazság adta meg.

KÜLFÖLD

Genf után. A Népszövetség rendkívüli ülészakának eredménytelensége valószínűen súlyos zavarok okozója lesz az antant-hatalmak kormányainál. Elsősorban Franciaország és Anglia kormányainál, de magánál a német kormányánál is. Franciaországot azzal vádolják, hogy Locarnoban, mikor megállapodott Angliával s Németországgal ez utóbbinak felvételére s állandó tanácsstagságának biztosítására nézve, egyidejűleg Lengyelországnak titokban megígérte, hogy ő is fog tagsági helyet kapni. Vannak olyan hírek is, hogy Angolország szintén részese ennek a titkos megállapodásnak. Emiatt az Egyesült-Államok szenátusának külügyi bizottságában nagyon éles támadások hangzottak el az angol és francia kormányok ellen. Borah szenátor, a bizottság elnöke, aki a háború idején a központi hatalmak pártján állott s azután is hangoztatta a békék megváltoztatásának szükségességét — kijelentette a bizottság ülésén, hogy Anglia és Franciaország a titkos megállapodással megsértették azt az alapelvet, mely az ilyen megállapodások kötését megtiltja. Ha ez a szellem megmarad továbbra is, Európában a leszerelést nem lehet végrehajtani. Végül kijelentette Borah, hogy a németek bolondok volnának, ha a dologba beletörődnének.

Chamberlain angol külügyminiszter

határozottan tiltakozott az ellen, hogy ő bármi külön megállapodást kötött volna Lengyelországgal. Ennek a kérdésnek a tisztázása különben közelebről napirendre kerül az angol képviselőházban, mert Lloyd George indítványt jelentett be, hogy a képviselőház szállítsa le a Chamberlain fizetését — egyfonttal. Angliában így fejezik ki a bizalmatlanságot egy miniszterrel szemben. Az indítvány természetesen tárgyalásra kerül s akkor Chamberlainnak módja lesz tisztázni a tényállást. A francia szociálisták szintén támadást terveznek a francia miniszterelnök, Briand ellen, kinek pénzügyi politikájával különben is elégedetlenek. Mivel pedig Briandnak alig van valami többsége a parlamentben, lehet, hogy rövidesen újra megbukik.

Németországban már tárgyalják a genfi eseményeket s a német nemzetiek, valamint a kommunisták hevesen támadták Stresemann külügyminisztert, amiért egyáltalában kérte Németország felvételét a Népszövetségbe. A német nemzet azonban helyesli a kormány eljárását, amely méltó volt a nemzet becsületéhez.

Általában nagy az ellenszenv Brazíliával szemben, melynek konokasága megakadályozta a kérdés megoldását.

Különbösen a leszerelési konferencia előkészítő bizottsága május 18-án Genfben összeül s arra meghívják Oroszországot is. A bizottság munkájának sikeréhez, az elmondottak után, most még nem sok reményt lehet fűzni.

A Balkán államainak megegyezése. A Népszövetség genfi gyűlésének kudarcra, amint előrelátható volt, kihatott a Balkán megegyezés többször ismertett tervére is. Emiatt az olasz jugoszláv tárgyalások holt pontra jutottak s nem lehet tudni, hogy egyáltalában létrejön-e a már bejelentett olasz-szerb megállapodás, annál kevésbé, mert Franciaországban azt rossz szemmel nézték, mint a kis antant szabad működésének akadályát. Franciaország maga azonban külön szerződik a szerbekkel. Különbösen a szintén érdekelt Görögország külügyminisztere közelebről Rómában beszélte meg Mussolinivel a balkáni kérdéseket. Ramek osztrák kancellár pedig Csehországba készül, ami a Benes mulikori látogatásával kapcsolatosan az osztrák-cseh közeledés ügyét szolgálja. Végül — ezek — longyel kapcsolatokról is szólnak a szálongó hírek. Tehát itt is nagy a zavar s a bizonytalanság.

Megbukott a cseh-kormány. Ami már a választások eredményének köz tudomásra jutása óta kisértett, most bekövetkezett. A Svehla-kormány bejelentette lemondását. Mesterségesen összehozott többsége olyan kicsiny volt, hogy lehetlenné tette részére a nyugodt kormányzást és csődöt mondott minden kísérelte, hogy többségét meg-

nővelje. Most szürke tisztviselő kormány alakult, melynek egyetlen számottevő tagja Benes külügyminiszter, aki a Maszaryk elnöksége tartama alatt mindig külügyminiszter marad. Az új kormányának sem jósulnak hosszú életet.

Hlinka, a tótok ismert vezére, kiment Amerikába, hogy az ottani tótoktól erkölcsi és anyagi támogatást szerezzen s világpropagandát indítson a Tótföld autonómiájáért.

A frankhamisítás. A frankvita befejeződött. Nagy Vince képviselő vád alá helyezési indítványt adott be Bethlen miniszterelnök és Rakovszky külügyminiszter ellen. Ezt azonban tárgyalás alá sem lehetett venni, mert szabálytalanul állították össze. A vita rendjén minden nevesebb magyar politikus felszólt. Legnagyobb jelentőségű volt az Apponyi Albert és a Bethlen beszéde. Apponyi Albert nem foglalt határozott állást sem a kormány mellett, sem ellene, hanem a kormány lelkiismeretére bízta, hogy lemond-e, vagy marad. Bethlen miniszterelnök nagy hatású beszédben bejelentette, hogy a kormánynak nincs lelkiismereti oka a lemondásra, Genfben eredményeket ért el s úgy találta, hogy a frankügy sem az ország, sem a kormány helyzetét nem érintette a nagyhatalmaknál. A frankvita különben a kormány sikerével ért véget. Érdekes az, amit egy Londonban élő magyar újságíró kutatott ki. Hogy t. i. az egész frankügyet a külföldi szociálista és kommunista ügynökök futták fel, hogy Magyarországot újra szociálista uralom alá juttassák. Ezt a gondolatot — a multak tapasztalata folytán — az angol és olasz kormányok hűvösen fogadták s a francia kormány sem lelkesedett érte. S mert a magyar kormányt a dologban gáncs nem érheti, a terv kiübe esett.

Meghalt Brussilow tábornok. A világháború vezéréi közi egyike volt a legismertebbeknek, Brussilow orosz tábornok. Ő vezette a híres lucki áttörést, amely nagy veszteségeket okozott az osztrák-magyar hadseregnek. Utoljára akkor szerepelt, amikor a vörös hadsereg élén a lengyeleket kiverte Oroszországból. A vörösök féltek tőle, de hadvezéri képességelt szívósan fölhasználták. Most híre jött, hogy a híres hadvezér tüdőgyulladásban meghalt.

„Mentsük meg az ifjuság lelkét!”

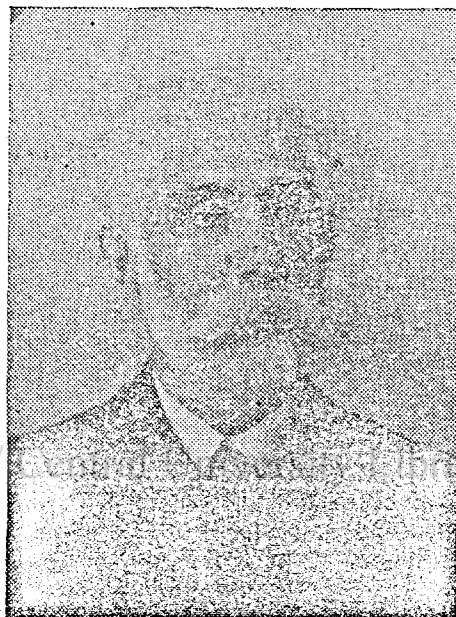
Szentgyörgyi Mózes alapítványa.

E lap hasábjain sok életrevaló gondolat, magasztos eszme, céltudatos terv és tetterre serkentő munkaprogramm látott már napvilágot. Ezek a fenkölt gondolatok, nemes eszmék, szép tervek és gazdag munkaprogramok mind annak a nagy célnak a szolgálatában egyesültek, hogy népünk lelkében öntudatosítani kell kulturjavaink értékét és megtartó erejét s rá kell vezetni a Romániában élő magyar népet arra, hogy csak ezeknek a drága javaknak a birtokában élheti azt a sajátos fajt, nemzeti életét, amelyre Isten örök végzése s ezer éves multja kötelezi.

Az eddig felmerült tervek között tán egy sincs olyan megszivlelendő, jövődönket olyan reményre jogosítónan meghatározó, mint a „Mentsük meg az ifjuság lelkét!” c. felhívásban közölt terv. Milyen lélekemelő és megnyugtató csak elgondolni is azt, hogy a magyar ifjuság az elemi iskolából egy-egy olyan utmutatóval, olyan kalauzzal lép ki az életbe, amely a magyar lelkek teremő erejéről beszél neki s a magyar élet meleg légkörével veszi őt körül. Bizonyára sok áldozatos lelkét megihletett már ez a szép terv és sok helyen megindult már ennek a tervnek az áldott megvalósulása!

Ez a felhívás ihlette meg a Szentgyörgyi Mózes lelkét is. Ez magyarázta meg neki, hogy az adott viszonyok és körülmények között a „szorgalmas munkája, takarékos életmódja és kevés igénye mellett megtakarított vagyonkájából” milyen célra hozhat és népéért való felelőssége tudatában, milyen célra kell, hogy hozzon áldozatot. Minden tusakodás nélkül, boldog örömmel ült le asztalához és írta meg alapító levelét s a reménységtől sugárzó arccal adta át alapítványát az egyházközség vezetőségének. A köszönő szavakra mély megindultsággal csak ennyit mondott: „Olyan boldog vagyok, hogy ezt

megtehettem,” Pedig Szentgyörgyi Mózes sokszor szerzett már magának ehhez hasonló boldogságot. Élete a szó valódi értelmében áldozatos élet. Csak azért takarékoskodott s azért gyűjtögetett földi javakat egy hosszú életlen keresztül, hogy életének alkonyán a magyar egyházaknál, intézeteknél és egyesületeknél egy-egy forrást fakaszson fel „vagyonkájából” a magyar kulturjavak terjesztésére és fejlesztésére. Tíz alapítványának gazdag gyümölcsseit élvezik: a székelyudvarhelyi ref. egy-

Szentgyörgyi Mózes

házközség, a székelyudvarhelyi ref. kollegium, a székelykereszturi unitárius kollegium, a székelyudvarhelyi Székely dalegylet, a székelyudvarhelyi Jótékony nőegylet és a székelykereszturi református egyházközség. (3 alapítvány.) Ifjuságunkért hön buzgó lelkének drága megnyilatkozása az a 20 biblia is, amelyet a mult évben ajándékozott a székelykereszturi vasárnapi iskolának. Ezeket kívül nap nap után hozza áldozatát az egyházak és iskolák oltáira. Mint református kántortanító Kendőben, Kűsmődön, Bögözben és Székelyudvarhelyen fejtett ki igen áldott népnevelő munkát. Állásától megváltván,

1884 óta Székelykeresztúron él s a ref. egyházközség buzgó presbiter lelkés odaadással munkálja egyház felvirágoztatását Alapító levelét az reménységgel közöljük teljes szövegben, hogy az sok magyar lelket fog szent cél érdekében hasonló n tetterre indítani.

Alapítvány-le

Az a mélységes hála, melyet én Isten iránt azért a nagy kegyelem, hogy engem a református anyaszentegyház kebelébe helyezett s ezáltal drága édes anya által közölte velem mindazokat a lelki erőket és on felülről való örökigazságokat, amelyek munkáimban segítettek, életharcaim erősítettek, szenvedéseimben vigasztaltak, — készített arra, hogy szorgalmas munkám, takarékos életmódom és kevés igényem mellett megtakarított vagyonkájából a székelykereszturi református egyházközségnél készpénz idemellékelve 5000 L., azaz ötezer le alapítványt tegyek a következő feltételek mellett:

1. Alapítványom kezeltessek: Szentgyörgyi Mózes alap néven.

2. Alapítványomat kezelje a székelykereszturi református egyházközség.

3. Alapítványom elkölthetetlen tőkéhez képez; az egyházközség csak az kamatját használhatja fel a meghatározott célra.

4. Alapítványom évi kamatjából évente 100 L., azaz száz leu a tőkehez csatolandó mindaddig, amíg tőkeösszeg a 10.000 L., azaz tízezer leut eléri, a fenmaradó kamatjövedelmek kizárólag református vallású gyerekeknek jutalomkönyvekkel való ellátására fordítandó és pedig:

a) Elsősorban biblíával, vagy reformátusos tárgyú könyvekkel jutalmazandók a n indazok a konfirmáló növendékek, akik az egyházközség kebeléből áldásosan működő vasárnapi iskolában rendszeresen látogatják és a konfirmáció közvetlenül megelőzőleg legalább három évig a vasárnapi iskolának szorgalmas növendékei voltak. A jutalomkönyv — az alapítvány megnevezésével — minden évben a konfirmáció alkalmával adandók ki.

b) Másodsorban — amennyiben előző pontban jelzett célra az egyházközség kamatjövedelme nem használható fel — a mindenkori lelkész által

Németországi, Dániai és
Hollandiai
konyhakerti és virágmagvak.

Ólomzárólt lóhere és lucernamagvak. Fűmagvak és fűmagkeverékek. Takarmányrépamagvak. Erdészeti magvak. Gyümölcsfa magvak. Műtrágyák. Rézgálic. Rézkénpor. Raffia. Manilla. Méhészeti, kertészeti és gazdasági szerszámok kaphatók

a „BARÁZDA” R.-T.-i

Arjegyzék ingyen!

Marosvásárhelyt.)

Telefon: 65. — Táviró: Barázda

választandó jutalomkönyvekkel látandók el azok a ref. vallású tanulók, akik az elemi iskola minden osztályát elvégezték, vagy a 14 ik életévüket, mint elemi iskolai tanulók töltötték be. Ezeknek a tanulóknak a jutalomkönyv — az alapítvány megnevezésével — az évzáró ünnepélyen adandók ki.

5. Egyetlen kívánságom az, hogy halálom után a vasárnapi iskola növendékei, a lelkes és tanító vezetése alatt évenként legalább egyszer keressék fel a síromat és ott énekeljenek egyházi énekeket.

Már régen él bennem az elhatározás, hogy alapítványomat szeretett egyházközségünknek megtegyem, de hogy épen most és épen erre a célra teszem, arra nekem az indítást a „Magyar Nép” című ujság 1926. évi március 13 iki számában „Mentsük az ifjuság lelkét” címen megjelent nemes tartalmu cikk adta meg. Vajha a lelkes felhívás minél többeket indítana az ifjuságunkért való áldozatkésztségre, mert bizony „Elvész az a nép, amely tudomány nélkül való”, de biztos jövődjé van annak a népnek, melynek faiban életigazsággá lett az isteni kijelentés: „Az Urnak félelme feje a bölcsességnek”. — Fogadja a székelykereszturi református egyházközség ezen csekély alapítványomat oly jóindulattal, mint én azt amilyen szeretettel nyújtom. A kegyelemnek Istene legyen és maradjon református Anyaszentegyházunkkal. Székelykeresztur, 1926. évi március 15 én. Szentgyörgyi Mózes.

*

Adjon a jó Isten sok Szentgyörgyi Mózeseket magyar népünknek és egyházainknak!

Nagy Lajos
ref. lelkész.

HIREK

Kedves olvasóinknak, munkatársainknak szeretettel kívánunk örömteljes, boldog husvétii ünnepeket.

Kormányváltás. A belpolitikában nagy változásokat hozott ez a hét. A Bratianu-kormány beadta lemondását, a parlamentet feloszlatták. A király a nemzeti párt vezérért, Maniu Gyulát bizza meg az új kormány megalakításával. Ezek a változások a Magyar Pártot is nagy elhatározások elé állították. A pártvezetőség éber figyelemmel kíséri a beállott politikai hullámozást s állásfoglalását a magyarság érdekeihez fogja szabni.

Amundsen ismét elindult az északi sarkra. A világhírű sarki utazó, akinek legutóbbi hosszas távolléte aggodalmat keltett mindenfelé. Newyorkból Oslóba utazott, ahonnan a jövő hónap elején több társával az északi sarkra utazik.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számának megjelenésekor főszerkesztőnk felolvasó kiránduláson volt, így történt hogy a lapba sajtó hibák csuszta bele. Szükségesnek látjuk, hogy ezek közül helyreigazítsuk a következőt. A művelődési rovatban Bencéd műkedvelői előadásának ismertetésében egy csomó *Pop* nevű ifju szerepel. Ez a névirás helytelen, mert az illetők, mint ősrégi székely család tagjai és egy unitárius székely papnak a leszármazottjai nevüket nem *Pop*nak, hanem *Pap*nak írják.

Milyen husvét. Szeles áprilisi idő didergette a vékony öltözékű cigányt az egyik husvét háromnapos ünnepén. A rakoncátlan szél elvitte a cigány minden ünneplő kedvét, amit a mórénagy méltatlanságával így boszult meg: — Milyen husvét, nem ér egy nyári vasárnapot!...

Agyonnyomta a szalmakazal. Megrendítő eset játszódott le Arkoson. Kurta Lajos birtokos két kis unokája, Veres József és Kurta Veronka játszadoztak a kertben a szalmakazal mellett. A gyengén összerakott kazal teleje a gyermekekre zuhant. A zajra figyelmes lett a nagyapa, aki azonnal unokái segítségére sietett, sajnos, csak a fiut tudta kimenteni, a kis Veronka megfulladt.

Bő ellés. Bardócz Sándor szászfalusi gazdálkodó egyik racka juha négy báránnyal örvendeztette meg gazdáját. A jól fejlett báránnyok közül három fekete és egy fehér színű.

Abajban egymásra találunk! A bukovinai magyarok közül sokan járatják a Magyar Népet, velük megtaláltuk már a testvéri kapcsolatot. Sajnos, nem mondhatjuk ugyanezt a moldovai magyarokról. Ezek nagy számmal élnek a Szeret és a Prut folyók völgyeiben (a magyarul beszélők száma még ma is kitesz 50 ezret) ám a viszonyok nem engedték meg meg, hogy megismerkedhessünk velük. Annyit tudunk róluk, hogy nagyon szorongatott állapotban élnek, mind egyházi, mind világi ügyeiket nagyon mostohán kezelik. Egy szomorú alkalom most felénk fordította az egyik moldovai község magyar lakóinak figyelmét. Därmänesti községből levelet kaptunk, amely így hangzik: „Fölkérjük a Magyar Nép szerkesztőségét, sziveskedjék e pár sort közölni. A messzi idegenbe elvándorolt székely és csángó község szeretett temploma lángba borult. A templomot a csekélyszámú római katolikus község fölépitette szeretet-adományokból, de a nehéz idők lehetlenné tették az építés bevégzését és idegen segély nélkül nem is tudjuk bevégezni. Így meghívjuk a jószívű adakozókat, e csekély létszámú egyházközség szeretett templomának befejezéséhez hozzájárulni”. *Lázár István* egyházi gondnok. Ime, a bajban tehát mégis egymásra találunk! Nagyon kérjük olvasóinkat, szíveleljék meg távoli testvéreink kérését: a husvétii ünnepek szent hangulatában szánják rá magukat az áldozatra! Gondolják meg, milyen messzireható, építő hatása lesz annak, ha elszakadt magyar véreink meggyőződnek arról, hogy itt Erdélyben sok-sok rokonuk él, akik együtt tudnak érezni velük és segíteni is képesek őket szomorú helyzetükben. Főlelembb és nemesebb célra nem adakozhatnánk. Az adományokat kérjük a következő címre küldeni: *Biserica rom. cat-holica*, Därmänesti jud. Bacau.

105 éves korában 10 évi feyházra ítelt arab. A jeruzsálemi bíróság 10 évi feyházra ítélte Abu Muna

„Transsylvania” Bank r.-t.

azelőtt

Gyulafehérvári Takarékpénztár rt.

Alapított: 1872. évben.

Fióklntézetek:

Kézdivásárhely

Csikszereda

Ditró

Torda

Elfogad betéteket, leszámítol váltókat és bárhova teljesít átutalásokat és meghitelezéseket.

Vezérképviselő:

A Gazdák Általános Biztosító rt.-nak

Állított intézete:

Parajdi Hőgazdasági Bank, Parajdi.

százöt éves hebroni arab lakost, aki erkölcselen életmódot folytató leányát több késszurással megölte. Az elítélt aggasztóan munkát kell végeznie.

Az ügyészségen végződő névnapozás. Nánánfalva marostordamegyei községben György-napi mulatozásra gyűltek össze az odaváló öreg székelyek, névszerint Kádár, Balhi, Bordás, Finta és Menyhért Györgyök. A reggelig tartó jókedv kapatossá tette a különben jámbor gazdálkodókat s hazafelé mentöketben véresre verték, aki nem vallott velük egy nézetet. A virtuskodókat a csendőrség a marosvásárhelyi ügyészségre szállította be, ahol súlyos testi sértés miatt indult meg ellenük az eljárás. Mép is csak jobb lett volna szűkebben fogyasztani a bolondító szeszit!

Megrendítő öngyilkosság. Bagoly Mózes fuvaros, kovásznai lakos Brassóból kovásznai kereskedők részére árut szállított. Március 19-én éjjel a kökösi hidnál ismeretlen tettesek 30 ezer lej értékben az áruk egy részét ellopták. Bagoly Mózes, amikor felfedezte a kárt, nem haza Kovásznára, hanem édesanyjához, Szentivánlaborfalvára ment. Itt búcsulevelet írt, melyben arra kéri a kovásznai kereskedőket, bocsássanak meg neki a nagy kár miatt s különösen ne bántásák az édesanyja csekély vagyonát. Ezután imádkozott és felakasztotta magát. Az elvetemült haramiák után, kiknek gaztette egy derék, jó ember életének is utját szegte, erélyesen folyik a nyomozás.

Hatalmaskodó csendőrormester. A Brassói Lapok írja: Egy határmenti községben, Óteleken megalakult a temesmegyei magyar párt allagozata. A szervezkedő népgyűlést a főbíró és a prefektus engedélyével a legnagyobb rendben és lelkes hangulatban meg is tartották. Az ujpécsi járás csendőrormestere azonban más politikai véleményt vallott, mint a gazdái és a magyarság szervezkedésében államellenes cselekményt látott. Kiszállt Ótelekre és fűtyülve a felmutatott engedélyekre, letartóztatta Varga Pált, Somray Józsefet és Német Istvánt, az óteleki magyarok vezetőit. Házkutatást tartott a honárulóknál, lefoglalta a magyar párti iratokat és jelentkezési íveket. A temesvári tagozat alelnöke, Brebera Vencel Oprea János prefektus közbenjárását kérte a csendőrormester ellenében, aki azonnal intézkedett, hogy a

letartóztatottakat szabadon bocsássák s az iratokat visszaadják, Jonescu őrmester ellen pedig fegyelmi eljárást indítottak.

Művelődési mozgalmak.

Mocsolya ünnepe. A mocsolyai (Szilágym.) ref. egyházközség 1926. jan. 24-én új harangjal felszentelésére szép ünnepet tartott. A régi 5 mázsás harang mellé néhai Tóth Zsigmond mocsolyai egyszerű polgár kis vagyonát eladván, mintegy 58000 lej költséggel egy 286 kg.-os harangot öntetett; adományozó nem érthette meg a harang megkondulásait, a harang megérkezése után nemsokára meghalt, emlékéit őri a nevét viselő harang s a hívek halála. A közbirtokosság 14 ezer lej adományából s a hívek gyűjtéséből egy 110 kg.-os kisharangot öntetett az egyház. **Pálur Miklós** szilágysámsoni lelkész emelte ég felé a lelket buzgó imájával s ezután **Kádár Géza** esperes tartott ünnepi beszédet. A megragadó s indításokat adó beszéd után felszentelte és megáldotta az új harangokat. A felszentelt harangok erre megkondultak, szép összhangjukkal meglepve a közönséget. A harangbeszerzés történetét ismertette s az adományokat felolvasta a beszerzésben lelkesen buzgólkodó **Simon Gyula** helybelli lelkész. A délutáni isentiszteleten **Sipos Endre** kusolyi lelkész tartott bibliamagyarozatot. Este az ifjúság nagyon szépen sikerült műkedvelő előadást tartott, előadva két egyfelvonásos vígjátékot és egy pompás dialogot. Az egyszerű falusi legények és leányok szépen megállták a helyüket. A szereplők voltak: Bartha Róza, Ólvedi Margit, Rácz Róza, Bartha Endre, Mike Gyula, Veress Lajos, Bartha István, Ólvedi Lajos, Lakatos Endre, Baczó Lajos, Kis Sándor megérdemelt elismerést nyertek sikerült játéukért. A betanítás és rendezésért **Bányai Ferenc** tanítót illeti az elismerés.

Harangszentelés a pelekeszii ref. egyházban. Emlékezetes és minden tekintetben szépen sikerült napja volt a pelekeszii (Szilágym.) ref. egyházközségnek február 7-e. Ezen a napon történt a hívek közadakozásból kevés híján 50.000 leibe került kisebbik, új harangnak ünnepi isentisztelet keretében való felszentelése.

A zsufozásig megtelt templomban gyülekezet hatalmas éneke után **F. Károly** érköri lelkész imádkozott meleg, bensőséges szavaival Istenemelve a lelket. Az ígét az egyházye esperese: **Kádár Géza** zilahi kipásztor hirdette, próféta erővel talva rá, hogy az új harang hívni fog mindig még nagyobb, az igazi zatra: az egész élet Istennek való telésére. A helybelli lelkész felolvasa harang beszerzésének történetét. Köben az egyház újból szervezett adója énekelt két egyházi éneket emeretést szerezve önmagának és lelkész vezetőjének: **Bod Ferenc** kántorának. Istentisztelet végén perselyes gyűtés volt az árviz által sújtottak részére mely 800 leit eredményezett. Délután 5 órakor az iskolában vallásos est volt, melyen a szépszámmal megjelent közönség előtt a helybelli lelkész tartott felolvasást az első keresztyén életéről és szenvedéséről. Az iskolánövendékek 3 szolamban betanult kiténdően előadott alkalmi éneke, valamint egykőnövendék ügyes szavai támogatották a programot. Este a dalár által rendezett bál egészítette ki az ünnep kedvét, melyen a szomszédos község fiatalai is megjelentek s amely a gyománys jó rendben, szépen folyt.

E nap más kellemes meglepetést hozott az egyháznak. **K. Nagy Ferenc** gondnok, **Bata József**, **Varga Károly** id. **Veres Károly** és **Csiszár Gyula** lelkész feleségeikkel együtt a szöszke papiszéket, valamint az első padot a templomban díszes kivitelű, értékterítővel látták el, **Varga Károly** pedig 5000 leit külön adományával „keresapja” lett az új harangnak. E nap egy legfényesebb lapja lesz minden anyaszentegyházunk történetének. Legyen hála érette Istennek s köszön az egyház minden tagjának!

A szereplők: **Dávid Fülöp**, **Salátnos**, **Rácz György**, **Tóbiás Ilona**, **Bánád János**, **Henter Gyula**, **Halász Ernő**, **Bernád István**, **Tök István**, **Halász István**, **Barabás Sándor** és **Béres Ferenc** egytől-egyig alapos készülettel és nagy ügyességgel állották meg helyüket s sok gyönyörűséget szereztek a természet zsufozásig megtöltő lelkes közönségnek. Az estélyen a helybelli románok több tagja is megjelent és a mulatozás szép egyetértésben és a legjobb hangulatban reggelig tartott.

„ZEUS”

Erdély legnagyobb férfi- és női szövet gyári lerakata

Raktáron tart nagy választékban gyári áron mindennemű bel- és külföldi elsőrangú szövet és bélésárut.

Cím: Cluj—Kolozsvár, Str. Regina Maria (v. Deák Ferenc-u.) 4. sz.

MEZŐGAZDASÁG.

Ültessünk gyümölcsfákat!

Idézzetek fel emléketekbe egy fáknélküli, pusztai helyet. Emlékezzetek vissza egy rendezett gyümölcsös kertre. Hasonlítsátok össze a két különböző helynek lelketekre tett hatását. Míg lelketekben a pusztaság lerajzolódott képe lehangeltséget, elégedetlenséget, szomorú egyhangúságot idéz fel, addig a gondosan ápolt gyümölcsös kert rajza megelégedettséget, jótékony örömet, boldogságot szül s lelketek érzelmeit felemeli a mindenek teremtőjéhez és fenntartójához: Istenhez...

Amennyire rideg lehangelő a gyümölcsfa nélküli pusztaság, éppen annyira felemelően kellemes a gyümölcsfákkal beültetett hely. És sokszorosan kedves az emberekre az a hely, hol gyümölcsfákat maga ültetett, nevelt, ápolgatott. Itt minden egyes fa édes gyermeke gazdájának; mindeniket szereted, nevén szólítgatod, gondosan ápolod, ha beteg, gyógyítod; ha kiszárad, meghal, megsiratod, őszintén sajnálsz. Sőt még azután is el elemlegeted növést, alakját, sok jó gyümölcsseit, édes oltthonodban így szeretteled még a gyümölcsészetet azokkal, akik a lélek...

Ültessünk hát gyümölcsfákat! Alig van nemesebb foglalkozás a gyümölcsészetnél. Avagy nem nemes foglalkozás-e az, ha az ember az Isten teremtési jogából kérve a maga számára, merész kezekkel fákat nemesít, ültet s ezáltal szebbé varázsol egy darab helyet; díszesebbé, kellemesebbé öltözteti és jövedelmezőbbé teszi a földet. Munkája után a hála gyümölcseit szedi, mert nincs a földön háládatosabb teremtés a gyümölcsfánál. Ültessünk gyümölcsfákat!

Élete kezdetén azzal szerez örömet gazdájának, hogy megfogamzott és él s ez által arra ösztönzi, hogy még több fát nemesítsen és ültessen, sok jó reménységgel. Élete további folyamán azzal örvendeztet, hogy fejlődik, később lombjaival árnyékába hívogat fáradalmakat pihenni, majd gyümölcseivel táplál s jó jövedelmet adva, megszerezni segít a mindennapi kenyeret évek folyamán. Ha élete bevégeződik száraz fája melegítő tüzet ad. Ha túlél minket s az anyészet szele ránk lehel: alá temethetnek s azután virágja szirmait, sárgult leveleit búsan hullatgatja gazdájára sírhalmára. Ültessünk hát gyümölcsfákat!

A gyümölcsfa jó jövedelmet is ad. Mondjuk, hogy egy jól gondozott almafa teremjen 30 év folyamán és évenként adjon átlag csak 100 liter értéke-

síthető gyümölcsöt (pedig sokkal többet ad), melynek literét értékesítsük csak 10 baniért, (pedig sokkal drágábban értékesíthető), így is 100 literből minden évben 10 lej bevételünk van és 30 év alatt: $30 \times 10 = 300$ lei. Egy száz almafa után egy év alatt $100 \times 10 = 1000$ lei, 30 év alatt $30 \times 1000 = 30.000$ lei bevételünk lesz. De ezen számítás a lehető legkevesebbre van véve. Rendes viszonyok mellett sokszorosan több a bevétel. Ültessünk gyümölcsfákat, mert megérdemli a gyümölcsfa szeretetünket.

Hő vágyam: Bárcsak a „Magyar Nép” olvasótáborának legalább is egyötödét megnyerhettem volna a buzdító szavaimmal a gyümölcsfaültetésre, gondozásra. Kitartással, igyekezettel — Isten segédelmével — sokra lehet menni. Költőnkkel szólva:

„Kezdj buzgón s már sokra menél;
halad, akl megindult,
Míg porban fetreng a henye, gyáva erő.”

Minél hamarabb jöjjön el az az idő, mikor nem lesz gyümölcsfa nélküli kert, mert a gyümölcsfák gazdálk pénztárcáját megtölteni segítik és lelkükben nemes érzelmeket fakasztanak és boldogok lehetnek, ha elmondhatják:

„Fáktól vagyok körülvéve
S mint édes fia fejére
Áldó keze az Atyának,
Ugy hajolnak rám az ágak.”

(Holtmaros.) *Kliss Ferenc.*

Mikor kell a frissen ültetett fát megrágyázni? Egy szakember véleménye szerint a frissen ültetett fának a tövét nem kell megrágyázni. A fa ugyanis csak akkor tudja a trágját javára fordítani, amikor a gyökerei megfogamzottak és fejlődésnek indultak. Egészen elhibázott és kárbaveszett dolog, a friss ültetvények gyökerére trágját rakni. A trágya ugyanis a betakart lyukban nem tud a levegővel érintkezni és így nem alakul át olyan tápláló anyaggá, amilyenre a fának szüksége van.

Kiviteli illetékek szabályozása. A hivatalos lap legutóbbi száma közli az ujonnan megállapított kiviteli illetékekről szóló miniszteri rendeletet. Ökör, bivaly és tehén után 600 kg. súlyon felül 6000 L., 600 kg. súlyon alul 4000 L. darabonként. Sertés 100 kg. élősúlyon felül 1000 L., 100 kg. on alul 600 L. darabonként. Vágott szarvasmarha és sertéshus után 6 L. kg.-ként. Lovak 6 éven felül 5000 L. darabonként. Zab 10.000, repce és mustár 15.000, korpá 2000, olajpogácsa 1500, bab, borsó, lencse 5000, áizsmagvak 10.000, buza 18.000, rozs 10.000, buza, rozs, egy-séges liszt 15.000, tésztaárak 10.000, búkköny 3000, konkoly 500 L. vagononként, hagyma 20 L. mázsánként.

Az új állattenyésztési és egészségügyi törvény, amely folyó év január hó 1-én lépett életbe, az „Erdélyi Gazda” kiadásában megjelent és 10 lej beküldése ellenében az állattenyésztő gazdaközönség rendelkezésére áll. Ajánljuk, hogy minden gazda és gazdakör rendelje meg az új törvényt, hogy a szükséges tudnivalók felől állandóan tájékozva legyen. Megrendelhető a Magyar Nép kiadóhivatalánál is.

Terményárak.

Székelyudvarhely. Buza 125—145, rozs 110—115, árpa 85—90, zab 50—60, tengeri 75—82, burgonya 24—30, zabos bukköny 120—125 lei vékánként.

Temesvár. Buza 875, rozs 550, árpa 490, zab 520, tengeri 390, április-májusra 410, junlusra 430, júliusra 445 L. mázsánként, lóhere 50, lucerna 60 lei kg.-ként.

Állatarak.

Marosvásárhely: Hizott sertés 34—36, süldő 32—34 lei kg.-ként élősúlyban. Választott malac 250—300 lei darabonként.

Brassó: Exportökök 23—26, sertés 32—36 lei kg.-ként élősúlyban. Igás-ökök 7—10.000, ló 14—20.000 lej darabonként.

Piaci árak.

Marosvásárhely: Teavaj 105, sajt 50—60, méz 50—60 lei kg.-ként

Gyümölcsoltványt, szőlőoltványt,
rózóát stb. kertészeti
cikkeket

**TÓTHFALUSI
ÉS TÁRSAI**

TÂRGU - MUREŞ vásároljunk.

Itt feltétlenül egészséges
és vértetümentes anyaggal
szolgálgják ki. — Árjegyzékeket
bérmentesen küldenek a
„MAGYAR NÉP” olvasóinak.

SZÖVETKEZET.

A fejlődés útján.

— A Hangya-központ közgyűlése. —

Mult számunkban ismertettük azokat az örvendétes eredményeket, amelyeket a hitelszövetkezetek a múlt évben értek. Az alábbi beszámoló arról tanuskodik, hogy a Hangya fogyasztási szövetkezetek is a legszebb fejlődés útján haladnak. Jó reménységgel nézünk e gazdasági szervezetek önzetlen munkája elé és bizvást hisszük, hogy népünk mind szélesebb körben fogja ezt az áldásos munkát méltányolni.

A Hangya szövetkezetek nagyenyedi központja f. hó 17-én szerdán délelőtt az intézeti székház tanácstermében tartotta VI. évi rendes közgyűlését a vidéki szövetkezetek számos kiküldött képviselőjének, köztük számos kiscgazda és a vezető szövetkezeti férfiaknak részvétele mellett. A közgyűlésen dr. Garda Kálmán elnöki megnyitó beszédéből és Rohay László vezérigazgató beszámoló beszédéből meggyőződést nyerhettek a vidéki szövetkezetek képviselői, hogy a központ az elmúlt év folyamán oly tevékenységet fejtett ki, mind a szövetkezetek megerősítésére, mind azok fejlesztésére és az egész szövetkezeti szervezet tökéletesítésére, amelynek minden téren szép eredményei mutatkoznak.

Sikerült a gyenge szövetkezetek nagy részét új erőre keltetni, jövőjüket biztosítani, a szövetkezeti áruellátást pedig olyannyira tökéletesíteni, hogy a szövetkezeteknek a Hangya által való áruellátása már-már minden árucikkben teljesen az igényeknek és szükségleteknek megfelelő és kielégítő, ami a legtöbb tényezője volt mind a Hangya központ, mind a vidéki Hangya szövetkezetek mult évben elért szép eredményeinek és jelentős gyarapodásának.

A közgyűlés a mérleg és üzleteredmény megállapítása után intézkedett a nyereség felosztása iránt és a felmentést mind az igazgatóságnak mind a felügyelő-bizottságnak megadta. Az igazgatóság mandátuma lejárván megválasztotta az új igazgatóságot melynek tagjaivá lettek: dr. Asztalos Kálmán, Balázs Ferenc, báró Bánffy Ferenc, Bocsány László, dr. Drexler Béla, dr. Ferency Géza, dr. Garda Kálmán, dr. Laday István, gróf Teleky Arctur, Ürmösi József és Zathurecky Gedeon.

A közgyűlés ez évben is jó alkalmat adott a legaktuálisabb szövetkezeti kérdések megvitatására, melyeknek a jövő fejlődésére igen jó kihatásuk lehet. Rendkívül érdekes adatokat tartalmaz a központ kötetlékébe tartozó szövetkezetek összesített mérlegszám-

laja, melyből megállapítható, hogy a kis emberek filléreiből táplált szövetkezetek 1920. évtől 1925. év június hó 30 ig az alábbi-egészséges növekedést mutatták: árukészletük 12 millió 642 ezerről 39 millió 394 ezerre, követeléseik 3 millió 122 ezerről 9 millió 305 ezerre, berendezéseik 988 ezerről 2 millió 490 ezerre, saját ingallanaik 1 millió 258 ezerről 5 millió 610 ezerre, értékpapir állományuk 1 millió 135 ezerről 3 millió 621 ezerre, alaptőkéjük 5 millió 386 ezerről 18 millió 55 ezerre, tartalékalapjuk 4 millió 214 ezerről 12 millió 29 ezerre, árutartozásuk 6 millió 307 ezerről 20 millió 300 ezerre, kölcsöneik 4 millió 422 ezerről 9 millió

Rohay László a Hangya vezérigazgatója

666 ezerre, tiszta nyereségük 629 ezerről 1 millió 518 ezer leire növekedtek.

A Hangya központ közgyűléséről azon kellemes benyomással távozhattak a messzvidékekről összegyűlt szövetkezeti vezetők, hogy a Hangya szövetkezeti szervezet egészséges és a legszebb fejlődésben van.

IPARI ROVAT

Útkövező gép. A napokban mutatták be Berlinben egy német mérnök találmányát, az útkövező gépet, amely naponta egy kilométer útvonalat kövez ki s legkevesebb 30 kövezőmunkás napi munkáját pótolja.

Bajok a temesvári postánál. A Temesvári Hírlap hasábos cikket közöl az ottani posta késedelmes működéséről. Ha a levélposta valamelyik kézbesítője beteg, hetekig nem hordják szét körzetében a leveleket. Temesváron feladott levelelt Aradon husz nap mulva kézbesítették címzettjének, aki megál-

lapította, hogy a mulasztás Temesvártörtént s időközben a levél, amire egy temesvári cég küldött aradi felének, teljesen elvesztette jelentőségét. Ezirányu panaszokat az illetékes tényezők figyelmen kívül hagyva semmiféle intézkedés nem történt. Tűrhetetlen állapot megváltoztatásáért Pedig a közönség a háromszoros emelt tarifa ellenében joggal elvárhatja, hogy a háboru előtti mintaszerűvé lett postai béke nyolcadik évben zavartalanul működjen.

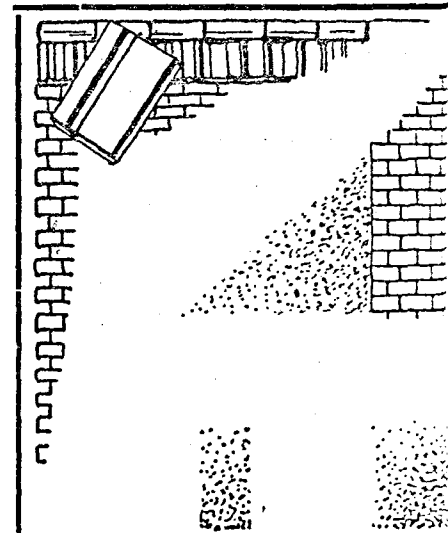
Ipari árak.

Bőrdrak: Fehér szopó 85—
Zwickerbőrök 73—75, Pittling 66—
Nehéz bőrök 40 kg.-ig 53—54, az
felül 39—40, Szopó bivaly 50—52,
valyzwicker 38—40, Fekete sapka-
bőrök 70—80, fehér aprószőrű 40—60

Valuta jegyzések.

Kolozsvár, 1926. március 20-án.

1 dollár	— —	=	240—242
1 font sterling		=	1175—1180
1 svájci frank		=	46'40—46'70
1 francia frank		=	8'55—8'65
1 arany márká		=	56'80—57'—
1 lira	— —	=	9'80—9'90
1 cseh korona		=	7'15—7'20
1 dinár	— —	=	4'10—4'20
1 osztr. shilling		=	33'85—34'—
290—293 magy.K		=	1

ARANYOSGYÉRES AGYAGIPAR R.-T.

Ajánlja elsőrangú, földgázzal égetett keményített és hódfarku TETŐCSERÉPÉ, valamint és németmértű FALI- ÉS KÜTŐTÉGLAJÁT valamint elsőrendű, különböző méretben készült ALAPCSŐVEIT.

Cég és Iroda Turda-Torda. Telefonsz.: 10

HUSVÉTI MELLÉKLET.

A Golgotha előtt.

Jeruzsálem határinál
Virítanak a pálmafák.
A mezők minden kis virágát
Mosolygó öröm hatja át.
Az olajfák levelein
A tavasz ezüst csókja reng,
Az ég szeliden mosolyog
S mint elérhetetlen édes álmok:
Rajta sok fehér felhő leng.

És ül a Mester szomorúan,
Közötte a kicsiny csapat,
A pálmafák hús árnyékában
Pihenik fáradalmukat.
Majd tovább mennek a város felé,
Hol várja őket már a nép;
Mindenikük oly hallgatag,
— Mint az elrejtett sötét bánat
Olyan szomorú ez a kép.

Szól János most, — a szelidlelkű:
— Az éjjel jaj, rossz álmot láttam,
Halvány, tövises rózsafák közt
Kedves Mester: — Tereád vártam.
Mikor megjelentél előltem
Homlokod ezer sebtől vérzett,
Pedig fejeden koszorú volt
És én mégis oly nagyon félek
Mester! — ki tudja mi ér Téged?

Óh jöjj innen, forduljunk vissza,
Odahaza most szebb a világ.
A Genezáret partjainál
Sokkal szebbek a pálmafák.
— A Mester nem szól, csak egyet int
S a kis csapat tovább halad.
Amerre mennek minden virág sír,
Még a bársonyos mezőkre is
Szomorú könnyharmat szakad.

S a büszke város kapuinál
Az útkra zöld ágat hánynak,
Hozsannát kiáltoz a nép
Dicsőség a Dávid Fiának!
— A Mester bólint szomorúan,
Szél rázza a leveleket.
A feltámadás sejtését súgja,
— Jézus nem szól, — csak félre fordul
S szeméből egy-egy könny perreg.

(Szakadái.)   Bíró László.

Judás.

Nagypéntek történetének egyik jelleme az a tanítvány, aki mesterét, Jézust, elárulta. Sok elme foglalkozott csaknem kétezer esztendőn keresztül ez áruló tanítvány lelkületének magyarázásával. Keresték az indító okokat, amelyek Judást az árulásra ösztönözhatték.

Az újtestamentumból megállapítható, hogy Judás egyike volt a Jézus tizenkét tanítványának, akiket Jézus maga választott ki magának az ő legbuzgóbb hallgatói közül. A negyedik evangélium szerint Judás volt a tanítványok társaságának gazdája vagy pénzkezelője is, és e megbízatásában hűltenül járt el, mert elcsené, amit az erszénybe tesznek vala. Annál a jelenetnél, amikor Mária drága kenettel kené meg a Jézus lábait, Judás ezt kérde: Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek? Mind a négy evangélium állítja, hogy Judás pénzért árulta el mesterét, és ezzel a céllal ő ment a papokhoz, és nem a papok mentek hozzá.

Kétségtelen, hogy árulásával Judás egyike lett a világtörténelem azon alakjainak, akikben minden erkölcsi érzékkel bíró ember megbotránkozik. A keresztény világ őt éppen olyan megvetendő jellemnek tekintti, mint akár Néro császárt, vagy Ephialtest, aki hazáját árulta el pénzért.

Vajjon tudta-e Jézus „eleitől fogva” (Jn: 6. 64), hogy Judás őt el fogja árulni? Avagy így kellett ennek történnie isteni végzés alapján?

Az evangéliumi tudósítások szerint Judást az ördög szállotta volt meg. Ez nem menti fel a gonoszság elkövetőjét az erkölcsi felelősség alól. A Jézus állítólagos megítélése szerint is: „Jaj annak az embernek, aki az embernek fiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna (Mt. 26. 27.).

S vajjon nem lehetnek-e Judások ma is az emberek között, akik a legszentebb ügyet is elárulhatják? A kapzsiak ma is élhetnek. Hát a hívők, akik hirdetik, hogy a szent ügynek a védelmére az angyalok legiói jelennek meg, s hogy az álmegváltó megérdemli a keresztthalált? Hát a zéloták, a türelmetlenek, akik azonnal meg akarják valósítani ezen a földön az istenországát és nem tudnak várni a vezér késedelmező elvására? A jó ügyet ma is lehet rossz eszközökkel szolgálni. Judásnak a tette, jelleme és életének vége mindenestre érdemes arra, hogy husvétii gondolkodásunkban magának helyet követeljen.

Dal a bölcsességről.

Jaj, de sokat tudsz már,
Édes gyöngyvirágom...
Én gügyögő kis galambom,
Én nagy boldogságom.

Tudod már, hogy téged
Mennyire szeretnek,
S kis szivedben mássa támad
Minden szeretetnek.

Tudsz ölelni szépen
A két kis karoddal,
Képmutatás nélkül való
Igaz vonzalommal.

Szeretettel nézel
Az egész világra...
S ez az összes tudományok
Legszebb tudománya!

Óh, ne is tudj többet,
Akármédig élnél.
— Többet ér egy kis szeretet
Minden bölcsességnél!

Szabolcska Mihály.

A harangok utja.

Kora tavaszi délután. A nap lehajlóban.

Nyugaton a havas szagztatott vonala veri vissza a lá-
tást, mint óriási bástya. A havas képe nem olyan éles, mint
az őszi ritka, száraz levegőjében. Bár az ég tisztá és sehol
sem uszik rajta felhő: a tél nyomása alól felszabaduló ned-
vesség finom fátlyat vet a levegőbe és elleplezi a tájat.

A hegyélen két gyermek áll, arccal nyugatnak. Kézen
fogják egymást s úgy nézik az eget, feszült figyelelemmel.
Pirosra kifúj arcukon látszik, hogy hangra figyelnek.

A kisebbiknek megborzong a bőre a keze önkényte-
lenül megrándul. Bátyja rögrön lehajol hozzá:

— Fázol Pista? — kérdezi gyöngéd suttogással. —
Akkor menjünk be.

A kicsi nem felel. Csak a fejét rázza meg keményen,
határozottan. — Nem!

Bátyja megigazítja a kicsi nyakán a kendőt, összebb
huzza kabátját, felgombolja gallérját. Azután állanak tovább a
hegyélen összefogottkézzel, lankadatlan, áhítatos figyelmezzel.

A nap már csaknem érinti a hegyek gerincét. Bus-
csüggedség kezd kiülni a gyermekek arcán. És ekkor, az
estébe boruló levegőben két halk, mélyszavú harangkondu-
lás hallszik, majdnem egy időben. A szél repíti őket, el-
nyújtva, szélszagatva, mégis majdnem egymásba öntve s be-
lekeverve a saját maga mindenféle zugását sűvöltését. Mégis
élesen válik ki minden zugás zendülésből a mélyhang, csen-
des harangzó. Mintha egyenesen a mennyországból ömlene,
véghetetlen magasságból, mélységes, beszélő áhítattal.

A két gyermek felélénkülve, áhítatos arccal tekint fel
az égboltra. Hosszu ideig hallgatnak. Azután a nagyobbik
halkan megszólal:

— Hallottad, Pista? — és megrepeg a hangja.

A kicsi nem szól, csak a szemét hunyja le felele.
Arcáról isteni, hívő boldogság sugárzik.

A szél hirtelen eláll, mintha elválták volna. S a gy-
san előőrő esthomállal együtt templomi csend borul a tájra.

A két gyermek hazaindul, lassu, vonakodó léptek.
Jó ideig hangtalanul ballagnak, olykor-olykor megszorít
egymás kezét, megértő figyelmeztetésül. Végre a nagyobbik
megszólal. Halkan, szinte félve, nagy szüneteket tartva, am-
néha kimondott szónál is többet mondanak:

— Ugye, emlékszel, amit délután mondtam el neked.
Hogyan ült a Megváltó ezen az estén, talán épen ilyen hüve-
holdtalan, sötét tavaszi estén az olajfák hegyén, a Gec-
máné kertben... Egyedül. Elhagyatva... Mert a tanít-
nyok csak mellette voltak, de nem vele... Vele nem ve-
senki csak a jó Isten... És Istenhez imádkozott nagy egy-
düliségében... Kérte, hogy — ha lehet — muljon el tő-
a keserű pohár... De nem mulhatott el. Mert az emberek
nek az Ó vére hullására volt szükségük... És Ó odaad-
vérét az emberekért. Érted is, értem is... Hogy megvált-
mindannyiunkat. Az egész bűnös emberiséget... És így
Nagypénteken, a Golgota hegyén kiontatott vére. A legsze-
tebb, a legdrágább vér...! Akkor csak kicsiny családja
néhány tanítványa siratták... Ma már az egész világ...
holnap telve lesznek a templomok... De harangok ne-
fognak szólani. Mert a harangok nincsenek itthon. Elmentek
mind-mind. A kicsiny kápolnák apró cseengeitűl, a falu-
templomok kis harngjai, a városi székesegyházak pogá-
ágyukból öntött mázsás harangjai. Mind-mind elmentek ha-
zról. Messze, magasan lebegnek az égen. Nyelvük old-
lukhoz simul s így suhannak lágyan, de a villám gyorsas-
gával mind arra nyugat felé, Rómába, Ott gyülekeznek össze
a szomorú gyásznapon mind-mind és elbeszélik egymásnak
világ minden baját. Kicsiny bajokat, nagy bajokat... A te bajod
az enyémet, az édes anyánkét. Mindenkiét... És az iskoláké.
És az országokét. Mindent... Mert különben miért men-
nek Rómába? Már pedig odamennek, ugy-e?... Hisze-
hallottuk. Te is. Én is. Ugy-e?...

A kicsi nem felelt, csak erősen megszorította a báty
kezét. Az kevés ideig várt még s azután folytatta. Halkan
gyorsan, izgatottan:

— Megbeszéljük a világ minden baját a harangok. É
tanácsot tartanak... Keresik az okát, hogy miért van ann-
baj a világon. Annyi szenvedés, éhség, nyomoruság, beteg-
ség, szegénység? Miért bántják egymást az emberek? Mi-
ölik, miért gyilkolják? Miért van háború?... És miért kell
a mi édes apánknak is a háboruban elpusztulnia?... É
megint elmondják, hogy hiába élt, hiába tanított, hiába ha-
meg a Krisztus, mert neve, tanítása csak a száján él az er-
bereknek, de nem a szívében... Ezt a pap bácsi mond-
Akkor nem értettem. De most értem... És igaz!... É
azután tanácskoznak a harangok. Arról, hogy mit kell tenni-
hogy Istenhez térítsék az embereket. És elhatározzák, hog-
hazatérve, a Feltámadás ünnepén még ékeesebb szöve-
még szivrehatóbban fognak zengené. Hogy hatoljon diá-
mas szavuk szívébe, lelke mélyébe az embereknek; hog-
legyenek azok, amiknek lenniük kell: egymás testvérei
Krisztusban!...

Haza érkeztek. A gyermek elhallgatott.

*

Husvétkor pedig megszólal a harangok ujongó zené.
Felszáll az égbe, friss életet, feltámadást hordozó tavas-
szárnyán bejárja a föld minden zugát.

Lelkébe fog e hatolni az embereknek?...

Nagy Péter.

Uram, feltámadunk?

Túlsokan vagyunk

Uram, aktknek

Keserü életizzel telik meg

Kiűritésre váró poharunk.

Akikre törnek

Korbáccsal verők,

Belénk; Uram, csak Te öntesz erőt,

Ha útunkat állják sebző kövek.

Kereszje terhét

Ránk mérte sorsunk,

Roskadó vállal mi némán hordjuk.

Uram, a tető messze van-e még?

És ha nincs tovább,

Elérünk oda,

Hol elnyeli az éhes Golgota

Életünk keresztben vérző sorsát —

Vigasztalj Uram, hogy velünk leszel,

Örökre holtan, hogy nem maradunk,

Bármilyen mély sirba temetnek el —

Vigasztalj Uram, nem veszhetünk el,

Örök életre — feltámadunk . . .

Mael Ferenc.

Péter fordulása.

Irtó: Gyallay Domokos.

A harctéri élettől rendszerint elment a kedve azoknak, akik bővebb kóstolót kaptak belőle.

Egy katonát ismertem, egy csiki székely honvédet, aki a legnagyobb szenvedések között is olyan gyönyörűséggel beszélt a háborúról, mint valami fölötté kellemes mulatságról.

— Mit panaszoltok? — pirongatta bajtársait. — Ételek, italok, dohányok tisztességgel kijár, szép zsoldot kaptok, amit summára gyűjthettek, sok ügyes emberrel van naponta találkozásotok: hát nem gyönyörű ez? Hogy időnként egy-egy kicsit harcolnunk kell? Valamivel csak meg kell szolgálnunk a sok gondoskodásért! . . .

Igy beszélt csikpálosi Simó Péter Gallia földjén a háboru harmadik esztendejében.

Bajtársai szánakozva mosolyogtak össze háta mögött: nincs ki ennek mind a négy kereke!

Magam is tündöttem néha: mi lehet az oka, hogy Simó Péter olyan kitaró hive a háborunak?

A kérdést nem igen lehetett tisztázni, mert Péternek nem volt falusfele a zászlóaljnál, senki sem ismerte őt közelebbről. Levelet pedig sohasem kapott hazulról, ő maga sem írt senkinek.

Időráttelével mégis csak megoldódott a rejtély.

A zászlóaljhoz menetszárad érkezett, amelyben csiki székelyek is fölös számmal voltak. Egyszer csak hallom, hogy egy ujonnan jött szakaszvezető nagy csodálkozással ráköszön Simó Péterre:

— Né, né Péter, hát te életben vagy? Othlon rég elbúcsúztattak, a feleséged misét is mondatott érted.

Péter ijedt arcot vágott, majd esekedő pillantást vetett földjére.

— Ugyan kérem, szakaszvezető úr, ne üssünk lármát a dologból! Biz én nemigen erőltettem meg magamat a levélírással, de minek is az a sok irka-firka? Az otthonvalóknak is megvan a maguk dolga, nekünk is megvan a magunké: minek ezt a kettőt egybekeverni?

Tovább kellett onnan sietnem, nem tudtam a földiek beszélgetését meghallgatni. Azonban még aznap eléfogtam a szakaszvezetőt.

— Mondja, szakaszvezető, micsoda ember ez a maga földije? Sem levelet nem ír haza, sem szabadságot nem kér, úgy ragaszkodik a háboruhoz, mint valami lakodalmi ünnephez . . .

A szakaszvezető elnevette magát.

— Jelentem alásan, meg lehet a Péter dolgát érteni, — mondotta. — Nagyobb háboruja van neki odahaza, mint idekűnt. A felesége, tetszik tudni! . . . Gonosz, szájas menyecske . . . rettenetesen bánik Péterrel . . .

— Ugy, az asszony? — eszméltem rá. — No, de anynyit mégis meg kellett volna írnia, hogy életben van.

— Majd én megírom a menyecskének! — mosolygott a szakaszvezető. — Megmutatom a Péter nyomát . . .

A háborunak ebben az első szakaszában megengedték, hogy az asszonyok a harctéren meglátogassák urokat. Természetesen csak olyankor, amikor csönd volt a fronton. Egyszer csak üzenetet kaptam a trénparancsnoktól, hogy a Simó Péter felesége is megérkezett. Ott van a trénnél, a front mögötti kis városban. Kér az asszony, hogy az urát bocsásam el pár napra, fontos beszédei vannak vele.

Hívtam Simó Pétert és közöltem vele a nagy ujságot.

— Itt az asszony, Péter. A trénnél várakozik rád . . .

Simó Péter eleinte nem akarta hinni a gonosz hírt. Mikor mégis megbizonyosodott felőle, rettenetes haragra lobbant.

— Elárultak a gazok! — rázta öklét arrafelé, ahol a földijeje tartózkodtak. — Megírták, hol kap meg . . .

— No, de Péter, mit kiabálsz? Hálásnak kellene lenned a szegény asszony iránt, hogy ilyen nagy, veszedelmes utat tett éretted.

— Gyehenna virága! — szikozódott Péter. — Még a háboruban sem maradhat az ember békén tőle.

— Egy heti szabadságot kapsz, még ma jelentkezel a trénparancsnoknál! — rendelkeztem Péternek. — Majd ő kvártélyt rendel számotokra, beszéljétek ki magatokat az asszonnyal.

Péter megvakarta a füle tövét.

— Parancs, parancs! Pedig, bizony! Isten, szivesebben mennék őrjáratra . . .

A trénparancsnok másnap megint üzent: Simó Péter jelentkezett nála, együtt vannak a házastársak. A város szélén, egy zsidó családnál csinált nekik szállást, ott zavartalanul eltölthetik a heti szabadságot.

Mindez idáig megjárt volna. vidám harctéri históriának, ám az a baj, hogy a háboru kockája kiszámíthatatlan: gyorsan perdül jobbról balra, nyugalomról riadalomra. Pár nappal Péter távozása után egy éjszaka csak jön a riadó: azonnal pakkolni, visszavonulunk vagy husz kilométert! Valahol a fronton olyan változás történt, hogy nekünk is el kellett hagynunk állásainkat. A parancs úgy szólt, hogy a legnagyobb csöndben hajtsuk végre a hátrálást: ne vegyék észre az oroszok.

A mozdulat sikerült. Az oroszok csak másnap érkeztek utánunk, kész állásokban fogadtuk őket. Nem támadtak meg, a tél újra csöndbe borította a frontot.

Berendezkedtünk, számba vettük embereinket!

— Né, né, mi lett Simó Péterrel? — fedeztem fel a lajstrom olvasása közben.

Küldöncöt szalasztottam a trénparancsnokhoz: hát az is csak most ijed meg, hogy hol van Simó Péter. Kiderült, hogy azon az izgalmas éjszakán senki sem értesítette Simó Péteréket a visszavonulásról, ott maradtak a városzéli házban. Kétségtelen, hogy már másnap foglyul ejtették őket az oroszok.

Hát itt nincs mit tanakodni. Simó Pétert bejelentettük, mint eltűntet. Az sem mindennap történik meg, hogy egy katona a feleségével essék fogságba.

Telt az idő, új események feledtették a Simó Péterék dolgát.

De mi történt egy éjszaka?

Járőreink egy rongyos ruhájú orosz katonát kísértek előmbe. Ott fogták el az erdőben, a két front között. Nem sok baj volt vele, önként megadta magát és egy mukkanás nélkül követte embereinket.

— Fekessétek le, reggel majd kihallgatjuk! — rendelkeztem a katonáknak.

De a fogoly csak nagyot kacag és megfogja köpenyegemet.

— Főhadnagy úr, nem ismer rám? Én vagyok, Simó Péter...

— Nézzétek, csakugyan a mi Péterünk! — hültem el a váratlan találkozáson. — Hogy kerülsz te ide?

— Most mondjam el vagy reggel?

— Gyere, mindjárt meghallgatunk! — vezettem Pétert a tisztí földözékbe.

A történetben, amit Péter elmondott, nem voltak hihetetlen kalandok. Az oroszok a mi visszavonulásunk után sietve átmaszíroztak azon a kis városon, ahol Péteréket elhagytuk. Amint észrevették, hogy hányadán áll a dolog: Péter ruthén parasztruhába öltözött, amit házigazdájuk, a zsidó vásárolt neki. Ettől már csak egy lépés volt a másikig: a parasztruha helyett orosz katona ruhát szereztek, amiben Péter az este ásurran az oroszok vonalán.

— Jó, jó, de hát a feleséged? Mi történt a feleségeddel?

Péter ravaszul hunyorított s elröhögte magát.

— A feleséggel? Hát az bizony ott maradt tulfelől.

— Te pogány! Volt szived ott hagyni?

— No, tessék! — méltatlankodott Péter. — Hát a katona-régula nem azt parancsolja, hogy a fogságból vissza kell szökni? Megmagyaráztam az asszonynak...

— De mi lesz vele odaát?

— Ne tessék azt félteni, jól el fogja az az időt tölteni a háboru végéig. Az a zsidó család pártfogásába vette, megél az, kérem, a jég hátán is. Én pedig egy darabig nyugton leszek tőle... — vigyorgott Péter elégedetten.

Családi ügy, mit szóljon bele az ember? Annyi bizonyos, hogy az asszony nemigen fog átugrani azon a kerítésen, amelyen Péter könnyűszerrel átugrott.

Péter tehát megint beállt szakaszába s a régi buzgalommal teljesítette szolgálatát. Csak egyet nem szeretett: ha arról szólt a hír, hogy nemsokára megint előre fogunk nyomulni.

— Egy lépést is kár előre tenni, nem éri meg az a hitvány galíciai föld! — szokta mondani.

No, nem is ment az az előnyomulás olyan hirtelenséggel. Sőt inkább még hátrább kellett húzódnunk a következő hónapokban — a Simó Péter nagy gyönyörűségére!

Azonban nemcsak jobbról balra, hanem balról jobbra is fordul ám a kocka. Úgy tíz hónap múlva mégis csak úgy fordult, hogy megindultunk előre. Gyorsan fejlődtek az események, már az a kis város is föltűnt a látóhatáron, ahol Péter a feleségét elhagyta.

Ezen a napon Péter kihallgatásra irakozott föl.

— Főhadnagy úrnak alázatosan jelentem, egész háború alatt nem voltam szabadságon, tessék közbenjárni, hogy most elmehessek. Szaladnak az oroszok, nálam nélkül ismétlőzik a dolgukat.

Átláttam a szitán, nagyon fölbosszankodtam Péterre.

— Mégis hitvány ember vagy te, Péter! Azért akar megugrani, hogy ne találkozzál a feleségeddel. Micsoda gonoszság ez, hallod? Én ugyan egy szót sem teszek azért a szabadságodért, míg az asszonnyal nem állasz előmbe. Pár nap alatt ott leszünk a városban, elékerítsd ám az asszonyt, mert különben velem gyűlik meg a bajod...

Harmadnapon a kisvárosba érkezünk. Magamhoz vezetem Pétert: gyerünk, keressük meg az asszonyt!

Mindjárt az első lépésnél nagy bajra bukkantunk. A városban a zsidó családot, amelynél a Péter felesége elmaradt volt, nem találtuk meg. Elmondották a szomszédok, hogy az oroszok a város jobbmodu lakóit hátrább tetepítették, a szomszéd városba. A Péter feleségét is magával vitte a zsidó család.

De egyéb ujságot is hallottunk. A ruthén asszonyok akik a szomszédságban laktak, elmondották, hogy a Péter feleségének fia születet a múlt hónap elején.

— Hallod Péter? — tolmácsoltam az ujságot. — Te feleségednek fia született a múlt hónapban...

Péter megtántorodott, kifehéredett a nagy hír hallatán. Gondolkozott, számíogatott magában.

— Hiszen az az én fiam! — kiáltott föl diadalmasan.

— Persze, hogy a te fiad.

— Édes teremtőm! Hát nekem fiam van...

Ettől a perctől fogva mintha kicserélték volna Simó Pétert. — Fiam van! — dicsekedett nagybüszkén a bajos katonának. Kevésszavú, elmélázó ember lett belőle, örökös valami boldog mosolygás fénylett a szemében. Olykor, olykor módját ejthette elbeszélgetett velem a feleségéről. — Az asszony a baj közöttünk, főhadnagy ur, hogy nem volt gyermekünk! — magyarázta. — Most akármit eltűrnék az asszonytól, csak a fiamat lássam...

— Majd meglátod Péter! A napokban újra meggyűlöljük az előnyomulást.

Hetek multak, a támadásra csak nem került sor. Péter türelmetlenül járt a nyakamra.

— Mikor megyünk, főhadnagy ur? Gyávaság annyit húzódozni. Meg kell rohamozni a muszkákat, ki kell kaptatni őket abból a szép városból.

No, a roham ideje is elérkezett. Simó Péter úgy beállt a sorba, mint egy orosz lán. Az első volt, aki beérkezett a városba.

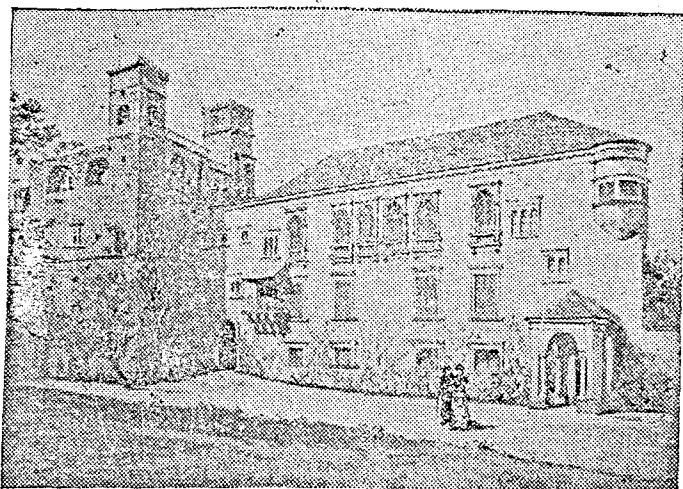
Megint együtt mentünk el az asszony megkeresésére. Megtaláltuk a fiával együtt. Erős, vaskos kis fickó volt, igaz csiki legényke.

Aznap, pihenőt tartottunk a városban, amit a győzelem megünneplésére használtunk föl. Különös módon ünnepeztünk: keresztelőt tartottunk. Az ezredletkész volt a keresztelés: az újdonsült kis vitéz Attila nevet kapott a keresztelésben. Simó Attila, szép név ám, ragyogott a Péter arcán büszkeségtől.

— No, Péter, most aztán elmehetsz szabadságra, kedved tartja — ajáltam föl Péternek a közbenjárásomat.

— Elmegyek! — szót Péter magához szorítva a fiammal. — Hazaviszem őket Csikországba, nehogy baj legyen velük az uton, — pillantott hálásan a feleségére.

A sárospataki vár. Az utóbbi időkben sok szó esett a sárospataki várról. Ez a régi, szép történelmi műemlék Windischgrätz herceg birtokában van, aki a frankhamlottság révén szomorú hírt szerzett magának és a várkastélynak. A vár hajdan a Rákóczy-család birtoka volt. Ide gyűjtötte I. Rákóczy György fejedelem Erdély klncsét, gazdagságát, itt élte jótékony életének nagy részét Lorántffy Zsuzsanna fejedelemasszony. A gyönyörű várat és a hozzátartozó sokezer holdas uradalmat a kuruc fejedelemnek, II. Rákóczy Ferencnek elbujdosása után, a Habsburgok megtorló politikája osztrák származású családok kezébe juttatta. Vásár útján jutott az uradalom Windischgrätzek birtokába, akiknek a neve a frankhamlottság után nem fog nagy tisztelettel élni a fejedelmi vár történetében.

Föltámadás.

Lerázta a patak hideg jégbilincset;
Bontja már az erdő ezerszinű kincsét.
A meggörnyedt fűszál kibujt terhe alól;
Hosszu rabság után szabad madárka szól.

Az Isten népének föl Kent Messiása
Föltámadt sirjából, hogy mindenki lássa:
Nem emelhet ember olyan nagy keresztet,
Amelyen meghaljon igazság, szeretet.

Töviskoronával koszoruzott lelkek!
Kik ma porba sujtva, sirva énekeltek;
Kiknek szívét vágja sulyos kereszt éle
S előttetek van már a Golgotha képe;

Csak előre, dicsőn; utolsó csepp vérig:
Azt se sajnáljátok, hogyha azt is kérik;
A sok szenvedésre, néma könnyre, gyászra
Lesz örömüknek is szép feltámadása!

Ambarus Géza.

Ujúláskor.

Zimankós lég vidul, enyhül
Rügy fakasztó nap ragyog,
Köszöntelek vig szívemből,
Tavaszi hozó szép napok.
A téli borura,
Enyészetre, búra,
Ti a virulásnak.
A feltámadásnak,
Derűjét hoztátok.

Másképpen volt nem oly régen
Szánkó siklott a havon,
A szél uram fűtörészve,
Be-beszólt az ablakon,
Meleg-e szobátok?
Téli-e kamrátok?
S köztetek béke,
Jövendő reménye,
S a szeretet él-e?

Már himzett a föld palástja,
Virággal van díszítve,
Lombos erdő hűs árnyában
Párjával száll a gerle.
Öröm és vigalom
A völgy, hegy és halom!
Szívem önkéntelen
Tehozzád emelem
És áldalak Isten!

Jobb Dénes.

Husvétra.

Kitárom a lelkem... Tavasz ragyogása
Kikelet derüje sugározz be fényvel!
A feltámadásnak megszentelt ünnepjén
Teljék meg szívem hittel és reménnyel!
Aki a halálnak fásult komolyságát
Hordoztam szívemben: új életet érzek,
Karom izmosodik s már gyógyul a sok seb,
Miktől szívem vérzett.

Kikél a földből a zsendülő fűszál is,
Kék szemecskéjét az ibolya kinyitja,
A legelső rügy, mely kipattan az ágon,
A feltámadás szent titkát bizonyítja.
Hozsannás énekek, alleluja szárnyán
Röppen föl imánk az ég ködébe veszve,
Husvét szent ünnepén... Hozsánna, hozsánna.
Föltámadt az eszme!

Kinyilik szívünkben a hit liliumja,
A föltámadt Krisztust dicséri a zsoltár,
Mely bugó orgonák szárnyán kél ajkunkról
S Őt ünnepli a gyertyafényes oltár.
A remény repkénye lelkünkben kizöldül,
S új bimbókat hajt a Szeretet rózsája,
Ez a Feltámadás magasztos napjának
Ünnepi csodája!

(Piski.)

Serestély Béla.

ADOMÁK

Befoglalta az imádságba.

Egy várost az ellenség katonái szállottak meg háború alkalmával. Az ellenség vezére azt kívánta, hogy a pap az imádságba őt is foglalja bele. A pap megígérte. Templom után magához hivatja a papot s szemrehányást tesz neki, hogy nem említette. A pap váltig erősítette, hogy ő ígérete szerint cselekedett. Ezzel a vezér elbocsátotta a papot.

A templomban a papné is jelen volt. Azzal fogadja hazatérő férjét, hogy ő se hallotta, hogy az imában a vezérről szó lett volna. Ekkor a pap így magyarázta meg a dolgot: A Miatyánkban benne van ez a mondat: *De szabaddíts meg minket a gonosztól.* E mondatot ő az ellenség vezérére értette.

Bombás multság.

Egy színházban előadás közben felrobbant egy bomba. Nehányan meghaltak, többen megsebesültek. A robbanás híre óriási szenzációt keltett a városban.

— Hogyan mulatott tegnap este a színházban? — kérdik másnap az egyik jelenvolt urtól.

— *Bombásan!* hangzott a felelet.

A részeges háziúr.

Egy nyaralóhelyen történt, hogy kiadó lakást hirdetett a háziúr, akinek az a nagy hibája volt, hogy egész nap úgy ivott, mint a kefekötő.

Néhány nap múlva egy urinő megtekintti a kiadó lakást, megtetszik neki. — Kivinném a lakást, mondja, de szeretném tudni, van-e az udvaron jó ivóvíz.

— Te Lizi, szólítja be a gazda egyik lányát. *Milyen nálunk a víz?*

Felakasztotta magát száradni.

Egy életunt kétszer ugrott a vízbe, de egy szegény halász mind a kétszer kimentette. Az öngyilkosjelölt látván, hogy így nem boldogul, azon vizesen felakasztotta magát egy fára. Ott lelték meg a rokonai holtan.

— Miért nem mentetted meg harmadszor is? kérdik a szegény halászembertől.

— Azt gondoltam, hogy csak szárogalja magát, mert mikor a vízből kihúztam, nagyon lucskos volt.

Tanácsadó.

(Azok az olvasóink, akik valamely fontos ügyről ebben a rovatban óhajtának felvilágosítást kapni, tudakozódó-költség fejében leveleikhez mellékeljenek 10 Leut.)

L. F. főerdőr, Sárkány, Az új nyugdíj-törvény és a Casa Padurilor 38722-számú rendelkezésel szerint mint a 60-ik életévet betöltött egyén 1925. évi október hó 1-től szolgálatától felmentett. Emeltes után jogában állott nyugdíjazása iránti lépéselt vagy önállóan megtenni, vagy pedig hivatali főnöke utján kérni. Ezen kérések főnöke általi, vagy egyenesen, vagy pedig a Directiunea XI. Reglunea Silvica Mercurea cluc utján a „Comisiunea Regionala de Pensune Brasov, vagy Siblu-nak voltak beterjesztendőek, amely a nyugdíj nagyságát a beterjesztett okmányok alapján megállapítja és ezen okiratot fellévizsgálat céljából a bucaresti központnak küldi át. Onnan az ügy az illetékes pénzügyigazgatósághoz Brassó, vagy Fogaras lesz átküldve, amely a nyugdíj kiállításáról gondoskodik és pedig visszamenőleg 1925. évi október hó 1-től.

Kolozsvárt, a nyugalmazott tisztviselők csak február végén kapták meg nyugdíjukat, járjon utánna az illetékes pénzügyigazgatáságnál, esetleg kérje meg újra a csikszereadal erdőigazgatóságot, hogy nyugdíjazása ügyében tegye meg a szükséges lépéseket.

SZERKESZTŐI-ÜZENETEK

Sz. I. Magyarpécska, Cs. J. Babsa, Sz. P. Györöd, V. A. Sitér, B. Bán L. Méra, Ph. L. Torja, Ifj. P. J. Magyarbükös, Id. V. M. Tasnád, G. M. Árapatak, V. L. Krasznamihályfalva, Ifj. E. S. Bethlen, R. M. Obesenyő, R. K. S. Jordatur, N. A. Szamoskrassó, F. Gy. Magyarszentmárton, I. Gy. Székelyszombor, B. K. Esztelnek, I. F. Gyergyóremete.

Itt felsoroltak az új előfizetőkért, lelkes és önzetlen támogatásukért fogadják mely tiszteletünket, hálánkat és köszönetünket, bizalommal kérjük és várjuk további eredményes támogatásukat.

Gy. L. Sepsiszentgyörgy. Előfizetése rendben 1926. dec. 31-ig. K. F. Kúsmód, előfizetése rendben 1926. dec. 31-ig. 1927. évre átmegy 70 Le. N. A. Bran-Simon, előfizetése rendben 1926. dec. 31-ig. A. L. Deményháza, Elintéztük, címére megküldött iratokat pontosan kitöltve küldje be, azon leszünk, hogy a felvétel is sikerüljön. Gy. J. Márton-é. Tekerőpatak. Előfizetése 1925. márc. 1-én lejárt, 1925. dec. 31-ig hátraléka 84 Le. K. B. F. Csikmindszent. Köszönetet nem érdemlünk, szívesen intéztük el ügyet, mert magyar testvérünk, cserébe szeretetet kérünk kis lapunk iránt. K. M. Magyaró. Naptárját márc. 12-én elküldöttük. Ajándék-naptár tudomásunk szerint ingyen más lap nem ad. B. J. Mezőszentmárton. Előfizetése rendben 1926. dec. 31-ig.

H. J. Ön a magyar nótáról lelkes, megható verset írt. Kár, hogy a verselésben nincs még elég gyakorlata s így egyes dőcögős sorok elrontják a vers értékét. — L. L. Ha jó verset küld bE, mi fizetünk Önnek. Mostani verse nem alkalmas közlésre.

V. G. Vámosgálfalva, jelen számunkban között apróhirdetésért 60 L-t kérünk.

Apróhirdetések.

Kaphatók a *Minerva* könyvkereskedésben (Cluj-Kolozsvár, Str. Regina Maria 1.) Dr. Kardosy János püspök „Orosz-szélű lakóskok Erdélyben” és „A székelyek ősei és a székely magyarok” című műveikéért, 1-1 példány a pénz előzetes beklírdése mellett postaköltséggel együtt 10 Le.

Eckendorfi répamag piros céklamag. rős ötkillón felül kapható *Gróf Teleki Ardrassói uradalmból Cluj-Kolozsvár, Cs. Dorobanților 118.*

Eladó jutányos áron egy kertöntözéshoz alkalmas szivattyú. Megtekinthető: Cluj-Kolozsvár, Str. Paris, (volt Pap-u.) 49. sz. L. záreknál, értekezhetni ugyanott.

Szülőltványokról, amerikai direkt ter egy és két éves gyökerez szülőveszűk kérjen árjegyzéket, melyet bérmentve *Oldh István szülőltvány termelő Diosig-hardószeg Jud. Bihor.*

Cípések szaklapja megrendelhető *Bor Károlynál, Cluj-Kolozsvár, Str. Pata87. sz.*

Krasznahorvathi szülőgazdaságomban az nali belépésre megfelelő biztosítékkal gyakorlattal rendelkező vezető *Vincellé* keresek. Dr. Rimely Károly, Crasna, Jud. Sib.

Jó családból való, tisztességes, lehetősé fél vagy egész árva (19-20 éves) erős, egészséges, szorgalmas leányt keresek minden szolgálatra, április 15-i belépéssel. Állás, jó bánásmód, Fizetés megegyezés szerint. Ajánkozni lehet *Báró Bornemssza József* nél, *Cristorel - Ördöghezztur, (Cluj - ju*

Szarvaskerep mag, arankamentesít kapható a „Barázdá” r.-t.-nál *Tg. Mur* kg.-ja 80 Le.

Tóth Ignácnak *Kisszécsenben (Krassó* van 103 hold földje 70 hold vetéssel, rendezett tanyával, teljes gazdasági felszereléssel, örökösödés miatt eladó holdanként 28 ez lejért.

Magános nyugalmazott öreg úr keres április 20, vagy május 1-re megkizható, je főző gazdaszonyt falura. Cim a kladóban,

Gazdasági gépek olcsón eladó. *Tárcs* borona, lögréblye, Gruber aratógép, kötő és marókrakó, szecskavágók, váltó, vasesz falgláda négy darab, Eberhard-féle háromw eke, fűkaszálo 3 drb. — Javító műhelyekre alkalmi vétel. — Keresek a gépek javításához szakembert soffőri vizsgával. *Secueni (U* székely. *Murvy Samu.*

Baromfi-, galamb- és házinyulenyésztés keretébe vágó hasznos tudnivalókat közöl „Fauna” Romániában egyedüli szaklap megjelent száma. Mutatványzámot ingyen küld a kladóhivatal, Cluj, Str. Reg. Maria 1.

Magyarlakta vidéken,

28 községben verseny nélkül, napi egy vagon vám és kereskedelmi őrlésre be-rendezett teljesen új

műmalom

a hozzátartozó 17 holdas szántó 20 éves bérleti jogával együtt családi okkó

olcsón eladó.

Csak komoly érdeklődőknek a malmot üzembem mutatja az

Elekes hirdetési iroda

Brassó, Kapu-utca 32. szám.

Vásárlásainál saját érdekében mindig hivatkozzék a lapunkban olvasott hirdetésre!

„Aphrodan“

Rheuma köszvény és fejfájás ellen kitznő eredménnyel használják.

Kapható mindenütt!

Készül:

Laboratorium de „APHRO-DAN“ Cernatu—Csernátfalu. Jud. Braşov—Brassó megye.

„Amper“

Cégtulajdonos: Szébehely Géza. Általános műszaki vállalat. Cluj-Kolozsvár, Piaţa Unirii 22.

Vállal mindennemű villamos és vízmunkálatot, valamint villamos gépjavításokat. Ön-működő csengő-reduktor egyedüli árusítója.

Költségvetés díjmentes

ELLENZÉK

az erdélyi magyarság legrégibb, legélénkebb, legelterjedtebb napilapja. — Ennélfogva mint hirdetési organum is nélkülözhetetlen.

ELLENZÉK

szerkesztősége: kiadóhivatala:
Str. I. Bratianu Str. Iuliu Maniu
Király-utca 22. Szentegyház-u. 1.

CLUJ — KOLOZSVÁR,

A Cluj—Kolozsvárt 1924. év szeptember havában tartott országos állatkiállítás aranyéremmel kitüntetve

Fél kg. gypjú, vagy két kg. sajt árával megmentheti birháját a pusztulástól.

DISTOL

biztosan meggyógyítja metelykóros juhait és szarvasmarháit!

DISTOL

Egyszerű a kezelés! Biztos gyógyulás! Főlerakat:

GERGELY FERENC Utóda

drogériájában
Cluj—Kolozsvár.

Költségkímélés szempontjából tesék a gyógyszerterákhöz fordulni.

Kapható: R. Mosse 1661
Hagyrománta összes gyógyszerterákhban.

Hirdessen lapunkban!

Egy birtokhirdetésre kilencven-három érdeklődő jelentkezett kiadóhivatalunkban.

Sincsen párja

„HANGYA“-kaszának

Vásároljon Hangya-kaszát!

Minden egyes darabot jótállással adnak el a „HANGYA“ fogyasztási szövetkezetek.

Déri Árpád

magkereskedése.

CLUJ, Strada Regina Maria 10.

Ajánlja németországi és hollandiai garantált fajazonos, tiszta és csiraképes konyhakerti-, virág-, és gazdasági magvált.

Árjegyzéket portómentesen küld.

A szerkesztésért felel: GYALLAY DOMOKOS

A kiadásért felel: PETRES KÁLMÁN
kiadóhivatali igazgató